

[Poul Schlüter.]

om, at besparelser på udgiftsbudgetterne er et bedre middel end at øge statsindtægterne gennem nye skattebyrder.

Jeg synes, regeringen forleden optrådte usædvanlig kluntet. For nu at hr. Kjeld Olesen skal kunne forstå det, føjer jeg til, at dette er ingen moralsk bedømmelse, det er alene en karakteristik af regeringens talent. Regeringen har jo skabt risiko for øget forbrug og hamstring, og derfor håber jeg, at vi i dag kan få et klart svar fra statsministeren, et svar om, at vi ikke i år får nye afgiftsforhøjelser. Det vil kunne bidrage til omkring forbruget.

Vi mener, at det er uforsvarligt at sidde med hænderne i skødet og bare afvente efterårets alvorlige økonomiske situation. Det, regeringen vil, kan den ikke få flertal for. Det er de nye afgifter. Det, regeringen kan få flertal for, er besparelser, og det vil den ikke. Men for hver uge, regeringen tøver, opstår der større problemer.

Jeg tror nok, dagsordener i dag vil være et slag i luften. Skulle der vedtages en, burde den gå ud på, at folketinget opfordrede regeringen til at indlede forhandlinger om besparelser allerede på indeværende finansårs budget. Det kan ikke være regeringens mening, at vi skal gå finansåret igennem og virkeliggøre det planlagte underskud på 18 mia kr.

Vi mener i det konservative folkeparti, at regeringen har for let spil med sin politik og somme tider mangel på politik. Man får for meget igennem, hvis det borgerlige flertal, der jo findes her i salen, altid giver efter for regeringen.

Jeg siger også dette med henblik på de kommende indkomstpolitiske drøftelser. Vi vil advare de borgerlige septemberforligspartier mod igen at bøje sig for en speciel socialdemokratisk politik. I fjor fik regeringen sin vilje med momsnedsettelsen, med de store statstilskud og med den store pengeudpumpning, der førte til den uforsvarlige finanslov. Lad nu ikke det ske igen!

Økonomiministeren er selvfølgelig i fuld gang med at lægge dejen til en stor økonomisk kage. Glider den mon nu ned? Hvad er dens indhold, så vidt vi andre kan læse i dagspressen? Erhvervsrestriktioner, økonomisk demokrati, indgreb over for parcelhusene og en stor afgiftsbuket. Det hele

kaldes indkomstpolitik, men det fører let til, at der blot lægges en ramme for LOs indkomststigning på en sådan måde, at de erhvervsdrivende og den fastlønnede mellemstand bliver sorteper ligesom i fjor.

Derfor siger vi til forligspartierne, der vel skal samles nogle gange til dramatiske forhandlinger i sommerens løb: gå ikke på den galej. Lad ikke socialdemokratiet dirigere én gang til. Lad dem ikke føre deres egen politik igennem under det skalkeskjul, at det er nødvendigt for at få en indkomstpolitik, for en socialistisk indkomstpolitik kan være værre end ingen indkomstpolitik, hvis den hæmmer erhvervslivets udvikling og skaber inflation og større arbejdsløshed.

Ingen er mere interesseret i en behersket indkomststudvikling end LO. Det er jo helt naturligt, for ellers øges arbejdsløsheden. Derfor vil det være forkert at betale indkomstpolitik med socialisme. Løntilbageholdenhed bør derimod betales med en skattelettelse, finansieret gennem offentlige besparelser og større privat opsparing.

Vi tror, det er vigtigt med en helt ny politik, som bevidst søger at inspirere til øget privat opsparing. Sådanne foranstaltninger burde vi have gennemført her i foråret som et bidrag til, at forbruget ikke løber løbsk i sommerens løb. Men regeringen foretager sig intet, heller ikke på det område. Den sender folketinget på sommerferie uden at foretage sig det, en regering har pligt til.

Populære statsudgifter har været hovedoverskriften over dette folketsårs virke. Men det er såmænd let nok at blive enige om. Det alvorlige og det nødvendige arbejde for landets økonomiske sundhed viger man tilbage for. Regeringen burde regere eller træde tilbage, for vi kan ikke tåle endnu mange måneders uvished om dansk økonomi.

Det tror jeg efterhånden også er venstres bedømmelse. Vi har jo nu i nogle år haft et dødvande i dansk politik. Under venstres regering kunne eller ville socialdemokratiet ikke hjælpe til med at få resultaterne frem, og nu er det omvendt. Nu kan eller vil venstre ikke hjælpe regeringen med arbejdet. Jeg mener, vi i dag kan slå fast, at venstres eksperiment med den store alliance med socialdemokratiet ikke er lykkedes, ikke har haft succes. Jeg tror ikke, venstre længere kan varetage sine vælgeres synspunkter i et